

Cântec pentru o păgână

Doina Bezea

Căznite doruri azi ne leagă,
din lunga depărtare-albastră,
pe fruntea munților beteagă,
cununi de cetini plâng în glastră.

Coboară soarele-n chindie,
uscând de lacrimi o păgână,
nemuritoarea noastră glie,
răcnește crunt pe sub țărână.

Se scurg izvoarele de patimi,
sărută ciob de pribegie,
sub tricolor păzim azi datini,
căci ce-i român,e pe vecie!

Cutez să-ți scriu pe-o rană dacă,
iubirea ce ți-o port din pântec,
de m-oi întoarce-acasă maică,
voi scrie dorul meu pe-un cântec.

Un curcubeu îmi poartă gândul,
strivind pe sub lacrimi hotare,
doar Dumnezeu mă știe sfântul,
ce-am pribegit cu îndurare!

Sub geana ochilor ce tace,
închid lumina peste suflet,
o țară de pripas ne-om face,
iar dorul ne va fi doar umblet!